

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A husipari munkások helyzete*

Forrás:

Népszava

Bp.
(Hely)

1920 7/22
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

6381.631

Hely

Idő

" 1920 "

Személy

Helyszám

6381.632.5 1920

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1920

A husipari munkások helyzete.

Ilyen világban, amikor ezer meg ezer család asztalára hónapokon keresztül alig kerül hus, természetes, hogy a husipari munkások helyzete is nagyon rossz. Az ipari konjunktúra teljesen leromlott. A munkanélküliség és a nagy drágaság folytán fogyasztásra képtelen tömegek nem sok húst vásárolnak. Ez természetesen elsősorban az iparhoz tartozó munkásokat sújtja. Egy nagyobb kolbászgyár, amely rendes körülmények között napi 8-10 méter-mázsa árut gyártott, ma 40 kilogramot gyárt. A legtöbb gyár a kiadott friss árut azután romlottan visszakapja, mert nem fogy el. A mesterek a rossz konjunkturát, a nagy munkanélküliséget sietnek kihasználni. A 8 órás munkaidőt túllépik és sok helyen éjjel is dolgoztatnak, nehogy a munkanélküliek száma lepadjon.

A fővárosi üzem fizeti a legalacsonyabb munkabéreket: heti 200-300 koronát, amíg magánéceknél 300-600 koronát is keresnek a munkások. Pedig a fővárosi üzem sem ad jobb húst, mint a többi mészáros és olcsóbban sem adja, mégsem fizeti jól a munkásokat.

A háború előtti években 4000 husipari munkás volt Budapesten. Ebből 1913-ban a szervezethez tartozott 2000, a diktatúra alatt a vidékiekkel együtt 10.000-re rugott a tagok száma. Ma 3000 husipari munkás van a fővárosban és a szervezethez 2000 tartozik. Tehát kitartanak szervezetük mellett, mert tudják, hogy csak általa javíthatnak helyzetükön. A szervezet legnagyobb gondja a munkanélküliség ellen való küzdelem. Rendkívüli segínyt adnak a munkanélküli tagoknak. De a husipari munkások jól tudják, hogy tartós javulás csak akkor áll be majd soraikban, ha általában a munkásosztály helyzete megjavul és a munkástömegek fogyasztóképesek lesznek.